

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 21. aprillil 2021 – Reti Televisive Italiane SpA (RTI) versus Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni – AGCOM

(Kohtuasi C-255/21)

(2021/C 329/08)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Reti Televisive Italiane SpA (RTI)

Vastustaja: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni – AGCOM

Eelotsuse küsimused

- 1) Kas ühenduse õigusnormide seisukohast, mis piiravad reklaamide edastamisega, võttes arvesse seda, kui oluline on [Euroopa Liidu] õiguses ühe kontserni või majandusüksuse mõiste, mis tuleneb mitmest konkurentsioiguse allikast (eelkõige direktiivi 2018/1808/EL⁽¹⁾ põhjendusest 43 ja direktiivi 2010/13/[EL]⁽²⁾ artikli 23 uuest sõnastusest, mida kohaldatakse põhikohtuasjas) – ilma et see mõjutaks Itaalia õiguses eksisteerivat erinevust telekanalitele ja raadiokanalitele väljastatud lubade vahel, mis on sätestatud seadusandliku dekreeedi 177/[2005] artikli 5 lõike 1 punktis b –, võib olla liidu õigusega kooskõlas riikliku ringhäälinguõiguse tõlgendus, mis tuletab viidatud seadusandliku dekreeedi 177/[2005] artikli 1 lõike 1 punktist a, mida on muudetud sõnastusega, mis kehtib alates 30. märtsist 2010 (millega võetakse üle direktiiv 2007/65/EÜ⁽³⁾), et erinevate meediavormide (elektrooniline meedia, trükimeedia, sh digitaalne, ja internet oma kõigi rakendustega) ühildumise protsess kehtib veelgi enam televisiooni ja raadio puhul, eriti kui need on juba ühendatud omavahel seotud ettevõtjate kontsernidesse, ja et see protsess kehtib üldisemalt – koos kaasnevate tagajärgedega, mis tulenevad viidatud [seadusandliku dekreeedi] artikli 38 lõike 2 tõlgendamisest –, nii et ringhäälinguorganisatsioon võib olla ka kontsern kui üks majandusüksus; või kas vastupidi, arvestades eespool toodud ühenduse põhimõtteid, on reklaamide edastamisaja piirangute autonoomia tõttu üldise konkurentsioigusega võrreldes võimatu omistada tähtsust (enne 2018. aastat) kontsernidele ja viidatud ühildumise protsessile ja nn meedia risttegevusele, võttes reklaamide edastamisaja indeksi arvutamisel arvesse üksnes ühte ringhäälinguorganisatsiooni, isegi kui see kuulub kontserni (kuna sellele aspektile viidati üksnes direktiivi 2010/13/[EL] artikli 23 konsolideeritud tekstis, mis järgnes direktiivi 2018/1808/EL vastuvõtmisele)?
- 2) Kas viidatud liidu õiguse põhimõtete alusel, mis käsitlevad kontserne ja ettevõtjat kui ühte majandusüksust, on eespool viidatud reklaamide edastamisaja piirangute eesmärgil ja arvestades viidatud artikli 23 erinevaid redaktsioone (ja ilma et see mõjutaks viidatud erinevust lubade vahel) võimalik järeldada ka seadusandliku dekreeedi 177/[2005] artiklis 43 esitatud [integreeritud kommunikatsioonisüsteemi] konkurentsivastastest normidest seda, kui oluline on mõiste „meediateenuseid osutav“ kontsern (või kasutades kaebaja sõnastust „kirjastuskontsern“) selleks, et vabastada sama kontserni sisesed meediakanalite-üleised reklaamsõnumid reklaamide edastamisaja piirangutest, mis on esitatud seadusandliku dekreeedi [177/2005] artikli 38 lõikes 6; või kas vastupidi tuleks selline tähtsus välistada enne 2018. aastat, kuna televisiooni-alane konkurentsioigus on autonoomne, võrreldes reklaamide edastamisaja piirangutega?
- 3) Kas direktiivi 2010/13/EL artikli 23 lõike 2 punkti a uue sõnastusega tunnistatakse eelnevalt eksisteerinud põhimõtet konkurentsioiguses, mis on asjakohane kontsernide suhtes, või on tegu uuendusega; ja kas seega esimesel juhul kirjeldatakse liidu õiguses juba juurdunud õiguslikku reaalsust, mis käesoleval juhul hõlmab ka sellele uuele sõnastusele eelnenud olukorda, ja mis peab mõjutama [riikliku reguleeriva asutuse] tõlgendust, kohustades seda asutust tunnistama mõistet „meediateenuseid osutav“ kontsern; või kas teisel juhul see uuendus takistab tunnistamast äriühingute kontsernide asjakohasust olukordades, mis tekkisid enne selle uuenduse tegemist, kuna see ei kehti *ratione temporis* enne selle lisamist aset leidnud faktilistele asjaoludele, kuna selle ulatus on uuenduslik?

- 4) Kas siiski ja väljaspool seadusandliku dekreeidi 177/2005 artikliga 5 kehtestatud lubade süsteemi ja 2018. aastal artikliga 23 kehtestatud uuendust ning seega olukorras, kui selle uue normiga ei tunnistatud olemasolevat olukorda, vaid kehtestati uus, nagu on 3. küsimuse ese, on üldise konkurentsioiguse tähenduses televisiooni ja raadio vahelised integreeritud seosed – arvestades majandusüksuse ja kontserni üldisi ja läbivaid mõisteid – võtmeks, mille alusel tõlgendada reklaamide edastamisaja piiranguid, mida igal juhul on vaikumisi reguleeritud ettevõtjate kontserni (või täpsemalt kontserni ettevõtjate vahelisi kontrolliseoseid) ja ettevõtja funktsionaalset üksust silmas pidades, nii et grupisisene tele- ja raadioprogrammide reklaamimine, kui need seosed on asjaspepuutumatud reklaamide edastamisaja piirangute valdkonnas, [...] ja seega, kas tuleb järeldada, et artikli 23 (algses redaktsioonis) viidatud „oma“ saated on üksnes need, mis kuuluvad sellele kanalile, kes neid reklaamib, mitte aga äriühingute kontsernile tervikuna, kuivõrd see õigusnorm on autonoomne säte, mis ei võimalda mingit süstemaatilist tõlgendamist, mis laiendaks seda kontsernidele, keda loetakse üheks majandusüksuseks?
- 5) Kas lõpuks tuleb artiklit 23 selle algses sõnastuses – isegi kui seda ei tuleks tõlgendada konkurentsioiguse alusel – igal juhul mõista kui sätet, mis on toetav ja mis kirjeldab reklaami eripära, mis on eranditult informatiivne ega ürita veenda kedagi ostma tooteid ja teenuseid (peale reklaamitud saate), ja mis sellisena tuleb jätta välja reklaamide edastamisaja piirangute kohaldamisest, olles niisiis kohaldatav samasse kontserni kuuluvate ettevõtjate piires kõigile integreeritud meediakanali-ülestele reklaamidele; või kas seda tuleb reklaamide edastamisaja piirangute arvutamisel tõlgendada kui erandit tegevat ja erandlikku normi, mida tuleb tõlgendada kitsendavalt?

- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. novembri 2018. aasta direktiiv (EL) 2018/1808, millega muudetakse direktiivi 2010/13/EL audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta (audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv), et võtta arvesse muutuvat turuolukorda (ELT 2018, L 303, lk 69).
- (²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2010. aasta direktiiv 2010/13/EL, audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta (audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv) (ELT 2010, L 95, lk 1).
- (³) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2007. aasta direktiiv 2007/65/EÜ, millega muudetakse nõukogu direktiivi 89/552/EMÜ teleringhäälingutegevust käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta (ELT 2007, L 332, lk 27).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 23. aprillil 2021 – Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los contenidos Digitales (AMETIC) versus Administración General del Estado, Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Asociación para el Desarrollo de la Propiedad Intelectual (ADEPI), Artistas, Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE), Artistas Intérpretes, Sociedad de Gestión (AISGE), Ventanilla Única Digital, Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI) ja Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

(Kohtuasi C-263/21)

(2021/C 329/09)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los contenidos Digitales (AMETIC)

Vastustajad: Administración General del Estado, Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Asociación para el Desarrollo de la Propiedad Intelectual (ADEPI), Artistas, Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE), Artistas Intérpretes, Sociedad de Gestión (AISGE), Ventanilla Única Digital, Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI) ja Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)